

BIBELN

Göran Schmidt civ.ing. (KE), biolog, lärare, skolledare, numera föreläsare och ordförande i Genesis. Hemsida: gschmidt.se Mail: ordforande@genesis.nu

JOHANNESVANGELIET 2:6-11

Kapitel 2

Jesus förvandlar vatten till vin

⁶Nu fanns där sex stenkrukor, sådana som judarna använder vid sina reningar.

De rymde omkring hundra liter var.

⁷Jesus sade: 'Fyll krukorna med vatten', och de fyllde dem till brädden.

⁸Sedan sade han: 'Ös nu upp och bär in det till värden.' Och de gjorde så.

⁹Värden smakade på vattnet, som nu hade blivit vin. Han visste inte varifrån det kom, men tjänarna som hade öst upp vattnet

visste det. Värden kallade därför på brudgummen

¹⁰och sade: 'Alla sätter fram det goda vinet först, och sedan det sämre när gästerna börjar bli berusade. Men du har sparat det goda vinet ända till nu.'

¹¹Detta var det första av de tecken som Jesus gjorde. Han gjorde det i Kana i Galileen och uppenbarade sin härlighet, och hans lärjungar trodde på honom."

Vatten till vin

Det finns tre sätt att förhålla sig till den här texten: Ett sätt är att helt enkelt konstatera att sådant där är omöjligt. Det kan inte hända. Det måste vara en myt som skapats i

efterhand av Jesu efterföljare, och som i och för sig har någon-ting att säga oss, men som inte beskriver en verklig historisk händelse. "För Bibeln är ju trots allt ingen historiebok."

Ett annat sätt är att mena att vattnet verkligen tycktes förvandlas till vin, därför att situationen var "riggad". Omärkligt smög Jesus, eller någon annan i hans närhet, ner druvkoncentratet i de där tunnorna. Romartidens egen Joe Labero hade gjort sitt första framträdande som illusionist. Och det skulle bli fler...

Sett utifrån en strängt naturalistisk världsbild är det bara de där två alternativen som är tänkbara. Men för en kristen som tror på Bibelns Gud borde det tredje alternativet framstå som självskrivet -vattnet förvandlades till vin i ett ögonblick därför att det var Han som talade, Guds Son som en gång skapat världen (Joh 1:3, 10, Kol 1:16). Avlägsna den övernaturliga dimensionen från Jesu liv och verksamhet och det återstår bara en i raden av vishetslärare. Avlägsna den från Bibeln och vi får en samling sagor liknande Tusen och en natt, precis som våra vänner bland sekulärhumanisterna anser.

Kan man vara kristen och inte tro att Jesus förvandlade vatten till vin, botade de sjuka, drev ut demoner och gick på vattnet? Kanske, kanske inte. Förmodligen menar de flesta troende att Jesus faktiskt gjorde det där, men när det kommer till skapelsen av världen och dess mångfald av livsformer är man märkligt ofta obenägen att tro Gud om mirakel. Man tycks glömma att när Gud gör ett skapelseunder bär det alltid ett sken av ålder. Ett sänt där högklassigt vin skulle i enlighet med naturvetenskapens principer ta åtskilliga år från vinstock till

vinglas. Och ändå skedde det i ett ögonblick, därför att Jesus var där! På samma sätt skulle den där lilla nyckelpigan enligt "naturvetenskapen" kräva miljarder år av kemiska lyckoträffar och slumpmässiga förändringar i DNA att frambringa. Men inte för undrens Gud, som naturligtvis inte lät sig begränsas av den tid Han själv skapat. "Om vi inte accepterar evolutionen kan kyrkan aldrig bli respekterad av omvärlden" invänder kanske någon. Men "någon" behöver förstå att naturalismens tolkningar av verkligheten är ett sävstrå för en kristen att luta sig emot. Det vi i stället ska luta oss emot är Guds eget Ord och den faktiska vetenskapliga evidensen.

"Det ögonblick man säger: 'Vi måste överge den här teologin för att få världens respekt', slutar det med att man sitter där utan vare sig bibeltro eller världens respekt." B.B. Haggerty